

...

Mit navn er Thomas Klingby.

Du lytter til nationsmarit, en true crime-podcast om virkelig forbrudelser fra hele verden.

Et hvert land har mindst én forbrudelse, der rammer særlig hårdt, og fortæller en større historie om landet og dæts indbygger.

Som for eksempel sagene fra Mexico, om sangeren Charlino Sanchez og hans sidste sang.

Mexico er et smukt land, men det er også et af verdens mest voldelige lande.

Der er mange sager der, som kunne kalde sig nationsmarit.

I det der afsnit skal du høre historien om en sanger, der er levet livet farligt, og om den særligt mexikanske musik-sanger, der kaldes narco-coretos.

Det er festlige og folkelige sange, hvis tekster hylder de mest berøgtede narco-gangsterer og banter.

Sange kan bringe dem, der syner dem rid om og berømmelse, men også en bræt og voldelig død.

Vi begynder historien en svidende varm fredagafgen i maj 1992.

Charlino Sanchez er på toppen af sin musikalske karriere.

På trods af, at han kun har været aktive musikere i fire år, og han har været en særlig sætning.

Han har været en særlig sætning, og han har været en særlig sætning, og han har været en særlig sætning.

Hanmar på toppen af sin musikalske karriere, større deres og interpretationskab.

Han kan sætte bunden som varmetakers mainstreamGO.

Nu står ham på scenen i Culiacan, i Mexico, en af de mest berøgtede i hele landet.

Han får en til park zoom med over 2.000 publikummer, da alle er der for at synge og danse.

Thialino burde være lykkelig.

At han skulle blive berømt stod ikke i kortene, da han voksede op.

Det var sådan set slet ikke en mulighed for ham.

Thialino kommer fra et af de fattigste områder i Mexiko.

Men se ham nu.

Han tjener masser af penge på at synge sine sange, og folket elsker ham.

Thialino er bare ikke lykkelig.

Han er bange. Rigtig bange.

Han kigger desperat ud over mængden af mennesker.

Han mangler kun at spille det sidste nummer, så er koncerten overstået, og han kan tage hjem til sin kone og sin børn.

I sin røstende hånd holder han en sedel han har fået stukket i hånden.

Han kigger ned på den og læser den endnu en gang.

Jo, det er sant, hvad han læser.

Bantet bag ham er ved at blive utåndmodige.

Han kigger ud over publikum igen.

Hvem har skrevet sedlen?

Han fik den givet i hånden af en land blandt publikum.

Men Thialino tænkte ikke over det.

Han får hele tiden et eller andet, når han synger.

Blomster, gaver, køs.

Men ikke den her slags beskidder.

Han synker en klump i halsen.

## [Transcript] Nationens mareridt / Den sidste sang

Hvad skal han gøre?  
Alle kigger forvældningsfuldt på ham.  
De venter på den næste sang.  
Bantet hiver i ham.  
Thialino retter på sin kopperhat, og han går op i bæltespindet.  
Så går han hen til mikrofonen.  
Han tøver et øjeblik.  
Så begynder han at spille sin sang.  
Det bliver han sidste sang, nogen siden.  
Thialino bliver født på en lille fattig år.  
I delstaten Sinaloa, i Mexico, den 30. augusten 1960.  
Som den yngste udansøskende flok på 7.  
Thialino er 4 år gammel, dør hans far.  
Og familien må klare sig for meget små midler.  
De flytter til delstatens hovedstad, Culiacan.  
En lille kummerlige lejlighed.  
Alle i familien må arbejde.  
Selv Thialino er som den yngste tunge til at tjene penge.  
Ellers kan familien ikke overleve.  
Som nogen af samfundets fattigste har Thialino's familie ikke ret meget at skulle have sagt.  
De skal finde sig meget, uden at kunne sige noget igen.  
Og særligt pigerne, Thialino's søstre, er udsat for ubehagelig opmærksomhed.  
Og for overgreb.  
Da Thialino er 15 år, bliver hans store søster på 16 år brutalt voldtaget  
af en mand, der er leder af den lokale bante.  
Søsteren kommer gradende hjem til familien.  
Hun er fyldt op af skam, og har knivsår på kroppen og mærker fra kvæletag.  
Hun bliver for altid ødelagt af overfaldet.  
Thialino kan ikke være i sin egen krop af vreden.  
Det eneste han ønsker er hevn.  
Han træffer en beslutning, som kommer til at definere resten af hans liv.  
Delsdagen, Sinaloa i Mexiko, er notorisk kendt for bandekriminalitet.  
Banderne kaldes under et navn for kartiller,  
og det er organiseret kriminalitet, som regel med fokus på nargo,  
helt på linje med, for eksempel mafiaen i USA eller andrancheta i Italien.  
Kartillerne er hierarkisk opdelt med en karbo som øverste chef.  
De mexikanske kartiller, den gang som nu er berøgt døde for at være nogetsløse,  
hvorind de bevæger sig følger et tyk spurg af blod og tragedie i efter dem.  
Det ser på grund af kartillerne, at Mexiko de senere år  
har sat tragiske rekorder med op mod 100 mor om dagen.  
I Mexiko eksisterer en fascination af vold og våben,  
og for at leve uden for laverorden.  
Måske har det noget med det svært fremkomlige landskabergører.  
Alle er sin egen lykke smød, og sin egen skepnens besejler.

## [Transcript] Nationens mareridt / Den sidste sang

Kartillerne, som stortidt alle sammen stammer fra sin aloha,  
har aktivt været med til at forme den mexikanske kultur helt frem til i dag,  
og er stadig en stor del af hverdagen i Mexiko.  
Ofte hører man i nyhederne om nye opgør blandt kartillerne,  
med mange døde mennesker som følge, de fleste uskyldige selvfølgelig.  
Politiet har stadig magtesløse over for den kriminalitet,  
som strømmer fra de generationstunge kartiller.  
Kartillernes narkohandel og vold, blandet med den udbredte fattigdom,  
går Mexiko til et af verdens farligste lande.  
Måske endda det farligste.  
Hvis nogen kommer i vejen, bliver det udrydet.  
Særligt når kartillerne slås mod hinanden i de såkaldte narkokrige,  
som sker regelmæssigt.  
Mens Chalino er ung i 1960'erne, er Mario Anna den helt store salsvar,  
og hamplanterne groer rigtig godt i sin alore.  
Herfra bliver Mario Anna indistribueret til resten af Mexiko,  
og i særlig grad til USA, hvor købeløsten er stor.  
Det amerikanske grænsepoliti bruger mange ressourcer på at bekæmpe,  
både de ulovlige emigranter,  
og de enorme mængder af narko, der flyder over grænsen.  
Det er bare ikke nok.  
For der tjenes rigtig mange penge på Mario Anna,  
og med Mario Anna en opstår kartillerne,  
som heller ikke holder sig tilbage for andre kriminellaktiviteter.  
Inden længe er Kokain og Heroine også en fast del af kartillernes produktudbud.  
Kartillernes chefer, karaborne, bliver til små konger,  
som ingen kan røre,  
og de kan derfor gøre præcis, som de har lyst til -  
drebe hvem de vil, voldtage hvem de vil.  
Det sidste var præcis, hvad den lokale karbo gjorde mod Tjalino's søster.  
Det skulle han bare ikke have gjort, for Tjalino ved godt, hvem han er,  
og Tjalino venter bare på det rigtige tidspunkt, hvor han kan tage hevn.  
To år efter overfallet er Tjalino 17 år,  
og finder endelig sin mulighed for hevn.  
Han ved, at karbon er til en stor fæst, hvor der er masser af mennesker.  
Tjalino forklader sig som Tjalino,  
og med en bakke vin i hænderne skander han festen for at finde manden,  
der voldtog hans søster.  
Da han får øje på ham, styrer han direkte hen mod karbon.  
Han har en pistol i lommen.  
Lige foran karbon kaster Tjalino bakken fra sig,  
tager pistolen op i lommen,  
og trykker på aftrækkeren igen og igen og igen.  
Han rammer karbon flere gange i brystet og i ansigtet.

## [Transcript] Nationens mareridt / Den sidste sang

Da skrig og tumult karbon-svakter kommer løbende,  
men Tjalino er allerede pistforsvundet.  
Det lykkes Tjalino at flygte fra festen med livet i behåll,  
men fra det øjeblik er han jadevilt,  
og han kan ikke længere opholde sig i sin alore.  
Uden bagage, men med sin revolver og en lykkearmolet i lommen,  
rejser Tjalino til USA i 1977.  
I USA møder han mere modgang,  
og oplever endnu en brutal forbudelse i familien.  
Men det er også her, han finder meningen med sit liv.  
Tjalino begynder fra bunden.  
Han er illegalt immigrat.  
Han har ikke noget job, ikke nogen penge.  
Der bor i Los Angeles området,  
og han bruger Armato, der er lige så meget på røven som Tjalino.  
Tjalino vasker op i et køkken.  
Han vasker biler.  
Han laver små tjenester for folk.  
Det er bare slet ikke nok til at overleve.  
Han føler sig nødt til at sælge Mario Anna  
for at suple til sin i forvejens bar som en inteks.  
Inden længe begynder han også at sælge Kukaín på gaden.  
Det er en stor risiko, Tjalino løber.  
Hvis han bliver taget af politiet,  
kan han forvent at blive sent hjem til Mexico igen  
med det samme, hvilket er lig med den sikre død.  
Alligevel bliver Tjalino ved.  
Han begynder da også at hjælpe sine brugere  
med at smule illegale emigranter end i USA.  
Ordne går uden at Tjalino bliver opdaget.  
Til gengæld forældsker han sig i Maricela,  
og hun bliver gravid.  
I 1984 gifter Tjalino sammen med Maricela,  
som allerede har født deres første barn,  
og nu har en ny baby på vej.  
Han har nu en familie, han skal forsøge,  
men ikke udsigt til en lysfremtid.  
Tjalino er allerede på vej ned af en kriminell løbebane,  
og det er ikke her, man skal forvente et langt og lykkeligt liv.  
På gaden er volden og desperationen stor,  
og man skal ikke træde ret meget ved siden af før det kan ind med drab.  
Tjalino klarer sig dog for det meste udenom politi og kartilopgør.  
Tjalinos borer er ikke lige så heldige.  
Samme år, som Tjalino bliver gift i 1984,

## [Transcript] Nationens mareridt / Den sidste sang

bliver Tjalinos bror skuts og drabt.  
I gengæld tændes en brandende hevnløst i Tjalino.  
Denne gang ved han bare ikke, hvem der står bag for brydelsen.  
Han føles af en masse sorg og afmagt,  
og han aner ikke, hvor han skal dirigere alle de følelser hen.  
Så opstår en tanke i ham.  
Hvad nu, hvis han skrev en hyldest sang til sin bror i stedet?  
Mexico har en folkelig tradition for hyldet sangen.  
Sangene kaldes coletos,  
og er historisk set en overlevering af nyheder til dem, som ikke kunne læse.  
Sangene spille sin rask polkerytme med sangerne i front og baintet bager.  
Sangene fortæller om rigtige mennesker og begivenheder,  
men med den lille detalje,  
at sangene altid hylder de største og mest brutale for bryderer  
og deres blodige gerninger.  
Den sanger, som vi også kender i England og Scotland,  
der hedder det bare murder ballads,  
som for eksempel sangen om Tom Dooley.  
Det er sangen, der fortæller en sand og blodige historie  
som underholdning og til skrækkeret varsel.  
Det er nærmest fortidensvar på True Crime Podcasts.  
Men der er den særligt mexikanske undersangere, som kaldes narco coletos.  
De sange handler specifikt om narco-kartellerne,  
om mor på bestilling, narcosmuling,  
krig mellem kartellerne, forræderer og lysslubne voldsorgier.  
Sangene er en slags mexikansk polkerpangdang til Gangster Rap,  
men bare med en dansk topplid,  
som hvis man forestiller sig, hjerdikerer sønge en hyldest sang til Satudara.  
Det lyder komisk,  
men der er entet ironisk med de mexikanske sangen,  
kun rendyrket hyldest til de mest brutale kriminelle.  
Det er den slags sange, som Chalino har vokset op med,  
og det er sådan en sang, han vælger at skrive om sin bror.  
Det giver ham en god følelse i kroppen.  
Den måde at vende sin hevn mod noget konstruktivt,  
istedet for flere drab og tabte menneskeliv.  
Kort tid efter bliver Chalino taget af politiet,  
men i stedet for en dødelig debuttering til Mexico,  
bliver han smidt i et amerikansk fængsel,  
sammen med en masse andre mexikanere.  
Chalino lytter til de andre indtætteshistorier,  
og begynder også at skrive kortitos til dem,  
hvilket giver de indtættet en form for oprejsning for deres skæbne og gerninger.  
Der er stor efterspørgsel,

og Chalino bliver fastlig, hvor han dør af tekster til blodige lejlighedsangen.  
Chalino har opdaget, at han er god til noget,  
indelig for første gang i sit liv.  
Efterspørgselen på Chalino's sange fortsætter efter fængselet.  
Nogle gange for en penge for sine tekster,  
andre gange for en gæver, ofte i form af våben.  
Chalino elsker pistoler, og snart en helt samling af våben.  
Bandpistolerne er der en, som Chalino er særlig glad for,  
og som man placerer i et bælte omkring livet.  
Det er en pistol, som senere kommer til at ræde hans liv.  
Chalino's kunde kartotek vokser,  
og indlænge modtager han bestillinger fra selve kartillerne,  
som ønsker at hylde deres karbus.  
Der er jo bare det ved narco-kortitos, at det ikke er helt ufarlig at skrive.  
En sang hylder som regel kun én karbo,  
og ødmyrer til gengæld karboens finner,  
som er andre karboer fra andre kartiller.  
Alle sammen meget maktfulde.  
På den måde kommer sandskrivern til at vælge siden en konflikt,  
som måske ikke er afgjort endnu.  
Måske er det en konflikt, der har vejret flere generationer.  
Selvom sandskrivern ikke har deltid de rejte i konflikten,  
og hans bidrag er lige vel nok til at placere ham i den ene lejre.  
Mer grund til likvidering behøver man ikke.  
Om Tjallinu tænker over denne afhvervsrisiko er ikke til at vide,  
men han fortsætter med sin sandskrivning.  
Han har brug for pengene til sin familie,  
og hvad skal han ellers lave?  
Han får lyst til at inspille sin sange på Cassettebond,  
og bestiller i første omgang et band,  
og han sanger til at inspille sin koretos.  
Sangeren får dog kolde føder på inspillningsdagen,  
og Tjallinu må selv inspille sine sange.  
Det har han ikke prøvet før.  
I 1989 inspiller Tjallinu sin første Cassette med 15 sange.  
Han er ikke nogen stor sanger,  
og han er heller ikke interesseret i kvaliteten af inspillningen.  
Alivelt gør han noget, som ingen andre sanger har gjort før ham.  
Han søgner med et tydelig dialekt i et spansk deres nøvelnøre,  
værdagsagtigt.  
Han siger selv om sin stemme, at han ikke søger om en, at han bjerger for.  
Han besider en energi i stemmen,  
der får om til at lydde som en helt almindelig fyr,  
der søger direkte fra hjertet.

## [Transcript] Nationens mareridt / Den sidste sang

En mand af folket, der stiller sig op og senger.  
Det er måske det, der gør et publikum elsker ham.  
Han er en af dem, og ikke en eller anden uobnålige stjerne.  
Der er rigtig mange emigranter i området omkring Los Angeles,  
som alle sammen gerne vil høre deres egen historie.  
Tjallinu bliver de mexikanske emigranternes sængende talerør.  
Nu har han for første gang i sit liv lidt økonomisk succes.  
Tjallinu sælger alle kopierne fra første inspilling,  
og han må tilbage i studiet og inspille 15 nye sanger.  
De bliver også solgt, så han vinder tilbage og inspiller igennem 15 nye sanger.  
Og så begynder interessen for alvor.  
Indelænge er Tjallinu øverst på alle koncertstederne's ønskeliste,  
og han er begyndt et nyt kapitel i sit liv.  
Tjallinu er blevet musiker,  
og han er en musiker med dedikerede fans.  
Der er bare det, at med øget opmærksomhed,  
kommer også huønsket opmærksomhed.  
Og blandt de mange fans gæmmer sig også nogle finere.  
I begyndelsen af 1992 er Tjallinu blevet en lokals djerne.  
Hans konserter er fuld pakket,  
og når han spiller til private fester,  
strømmer det til med 100 visere mennesker, som slet ikke er inviteret.  
Selvom Tjallinu er populær og elsket,  
er han også klar over, at der er mennesker, som ikke bruger sig om han succes.  
Han er konstant på vakt.  
Selv når han går på scenen,  
har han sin skarplade øglingspistol i bæltet under jakken.  
En dag får han brug for den.  
Det er som om han forventer, at døden kan komme nå som helst,  
og man har ikke hele, bare fordi man står på en scen.  
Hver gang han går på scenen, er det med en indret tvivl.  
Hvordan overlever den her koncert?  
Den 20. januar 1992 spiller Tjallinu en stor koncert på en klub i Coachella.  
Stedet er pakket med mennesker,  
og koncerten forløber længe helt uden problemer.  
Omkring midnæt er koncerten noget til tidspunktet,  
hvor Tjallinu teg mod ønsker fra publikum.  
Noget han altid gør for at være i dialog med sine fans.  
Pludselig kravler han mand op på scenen.  
Manden hedder Eduardo Gallegos, en 33-årig arbejdsløs bilmekaniker,  
og han er høj på alkohol og heroin.  
Han har en revolvermesser, som han fækter vildt omkring sig med.  
Han skyder mod Tjallinu og rammer ham i siden.  
Publikum går i panik.

Tjallinu tager sig til skudsord i chok,  
men genfinder hurtigt besændelsen og trækker sin pistol.  
Han skyder mod manden, der hopper ned fra scenen.  
Publikum trækker mod udgangsstøjerne,  
men de kan ikke komme ud på grund af presset.  
Folk skriger i panik,  
mens enkelte forsøger at smadre vinduerne for at komme ud.  
Der er alt for mange mennesker lukket ind i klubben.  
Gallegos skyder igen efter Tjallinu,  
der nu befinder sig nede blandt publikum.  
Han kan ikke sikke det i sin påvirket tilstand  
og rammer ved siden af.  
Han skyder igen og igen.  
Han rammer flere publikumer, og skrene bliver vildere.  
Desperationen er totalt.  
Tjallinu vinder sig mod Gallegos og sikter.  
Han trykker flere gange hurtigt efter hinanden,  
skudende braver afsted.  
Et af skudende strejfer Gallegos,  
mens et andet rammer en af musikerne i bandet.  
Et par mænd overfaler Gallegos bagfra,  
og forlagt dem ned på jorden.  
De brødes om at få fat på revolveren,  
som ender i Gallegos mund, hvor nogen trykker på autrækkeren.  
Gallegos er død på stedet.  
Musikerne som Tjallinu ramte er kun 20 år.  
Han blev ramt i lovet, og blod et fossa for skudsord.  
Han blev straks bråd ude i en bil,  
men han mister hurtigt så meget blod,  
at han dør inden bilen og til hospitalet.  
10 publikumer er blevet ramt af Gallegos vildfarende kugler,  
og må alle sammen til hospitalet.  
Også Tjallinu selv.  
Han er blevet ramt i siden, tæt på lungen.  
Den tragiske afslutning på koncerten  
bliver en stor nyhed i Kalifornien.  
Tjallinu havde i forvejen et ryg for at være en baskfyr,  
der nok var vindelig,  
men som altid var klar på en neokamp,  
hvis nogen brød på noget.  
Skudduellen til koncerten cementerer for alvor det ryg,  
og gør Tjallinu endnu mere kendt.  
Saldet af hans kasettebånd skyder i været,  
og det begynder at blive spillet på radiostationer

over hele Kalifornien.  
Tjallinu overlever skudadentatet,  
men han er skyld i en ung mans død,  
end der er en fra sit eget band.  
Det sætter sig i ham,  
og Tjallinu er for evigt forandret.  
I den følgende tid er Tjallinu kun indskylde af sig selv.  
Han er konstant bange,  
og ser så over skudduellen hele tiden.  
Hans hænder røster, og han begynder at drikke mere.  
Tjallinus kone er bekymret for ham.  
Hun synes, han skal holde op med at spille koncerter.  
Tjallinu er for tvivlet.  
Hvordan skal han ellers tænke penge?  
Hvordan skal han kun få sørg sin familie?  
Hvordan skal han få sørg sin familie?  
Hvordan skal han få sørg sin familie?  
Hvordan skal han få sørg sin familie?  
Hvordan skal han kun få sørg sin familie?  
Selvom han har en viss stjerne status,  
tjener han ikke mange penge på salakassetter.  
Han er afhængig af koncerterne,  
hvor han kan tjene 10.000 dollars hjem på en weekend.  
Maritela, hans kone, spørger ham retorisk om,  
hvordan han kan få sørg sin familie, hvis han er død.  
Tjallinu forstår hende godt.  
Når han spiller en koncert, er det med livet som indsats.  
Han beslutter at sælge både sin våben samling  
og rettighederne til sin musik.  
Han forslæt ikke det for det som det enlige at være,  
men han skrapper nok sammen til at købe et hus til ham selv  
og til familien, Iloos Angeles.  
Men han mangler stadig penge,  
og det er kun koncerter han kan tjene penge på.  
Men mindre han skal gå tilbage til kriminaliteten.  
Så da der en dag dumper et tilbud ind,  
om en koncert til en god pris, er han fristet.  
Han bliver tilbudt 20.000 dollars for at spille  
én eneste koncert i sin barndomsby Culiacan.  
Det er diales tilbud.  
Culiacan, hans barndomsby i Mexico, er stadig ekstremvålelig,  
og befolkede med kartelmedlemmer.  
På den anden side, der er jo gået 15 år,

## [Transcript] Nationens mareridt / Den sidste sang

siden han flygtede efter at have hevnet sin søster.  
Kartelmedlemmer lever ikke længe,  
må dog hoved af nogen, der kan huske hvad Lille Tjallinu gjorde,  
da han var 17 år.  
Maricela bear innerligt Tjallinu om ikke at tage stedet.  
Det er for farligt.  
Hun har en rigtig dårlig fornemmelse med den koncert.  
Los Angeles er bedre for ham,  
da han trods alt lidt mere tryk og sikker.  
Desværre har Tjallinu allerede taget imod hun rade for koncerten.  
Han skal spille,  
og han tager hjem til Mexico for at spille sine sang.  
Fredag aften, i maj 1992,  
træder Tjallinu ud på scenen,  
flankeret af 6 smukke dansere  
og sit højspændte band.  
Det udløser et jubelbrøl fra de 2.000 fisklade mennesker,  
og han mødte op for at opleve den allerede savnomsbundende Tjallinu Sanchez.  
På en måde er der noget episkover,  
og her står den hjemvendte søn på scenen i den by,  
han måtte flygte fra, fordi han slog karbrojel.  
Den gang var han fyldt af hevn.  
Nu er han fuld af musik,  
og folket fra Kujakarn elsker ham.  
Han modtager sig som en hælts,  
og så den føler han sig også.  
Indtil han mod slutningen af koncerten,  
modtager han sted fra én bl.a. publikum.  
Videoen for koncerten ligger på YouTube.  
Her kan man se Tjallinu stige længe på sædlen,  
inden han tør sved for øjenbryndende,  
og med den anbefødt smil til publikum,  
kaster sig ud i den sidste sang.  
Alma en amorata.  
På sædlen står, at det bliver hans sidste koncert,  
og at han vil blive fundet efter koncerten og slået hjælp.  
Måske er det bare endnu en trodsle blandt mange.  
Måske er det bare endnu en fuld fan,  
der sidser sur på Tjallinu og hans succes.  
Han køler sædlen sammen,  
og syner så Alma en amorata.  
En patrosfuld kærlighedssang om ukengelt kærlighed,  
og hvordan han heller vil dø en vente for Geus.  
Efter koncerten skynder Tjallinu sig ind i en bil med sine bror og nogle venner.

## [Transcript] Nationens mareridt / Den sidste sang

De kører sted hjem mod Los Angeles,  
og de kører hurtigt.  
De når ikke langt før en bil stopper dem,  
bevæbnet mens de er ude af bilen.  
De siger de fra politiet.  
De bliver om idé,  
og vil have Tjallinu og hans bror med sig til stationen.  
Tjallinu prøver at bestikke mændene i den tro,  
at de er rigtige politibetjente,  
men mændene lasser ikke købe.  
Tjallinu får dem overbevist om,  
at de andre i bilen bare er nogle han mødte til koncerten,  
inklusive hans egen bror.  
Den historie køber de falske politibetjente,  
men Tjallinu selv får ikke lov at slippe.  
De tager med i bilen.  
Næste morgen finder to landmænd,  
et lig med en pos over hovedet tæt på et vandløb,  
et stykke udenfor Kuljakarn.  
Der mærker på håndledene efter rep.  
Landmændene tager posen af hovedet på livet.  
Det er Tjallinu.  
Han er blevet skudt to gange i baghovedet.  
Den nyhederne om Tjallinus død rammer Kuljakarn,  
kommer såreaktionen prompte.  
Samme aften kører unge men rundt i Kuljakarns gader,  
med højtaler ud af vinduet,  
mens de spiller Tjallinus musik for fulde drøgn.  
Det eneste de venter på er, at nogen ser lidt forkert til den,  
så de kan få fysisk afløb for deres sorg  
og overtage bedre deres hældt.  
Nyheden løber os hurtigt til Los Angeles,  
hvor den spredes via fænggrupper på skolerne  
og får unge kvinder og mænd til spontan der brød ud i gråd.  
Tjallinus musik er det eneste, der spilles,  
og mange steder afholdes der 1 minuts stillhed  
og nogle sanger.  
Modet på Tjallinus gør ham øjeblikligt til en myte.  
Salget af hans musik eksploderer,  
og indbringer millioner af dollers til rettighedshæverne de kommende år.  
Desværre er det ikke penge, som Tjallinus kone Maricela  
og deres børn kommer til at se skyggen af.  
Efter drabet mistede de deres indtægter  
om at leve af almiser og hjælp fra familiervinder,

## [Transcript] Nationens mareridt / Den sidste sang

og sådan endte Tjallinus familie lige så fattig,  
som den han selv vokser op i.  
Det var en af Kartellernes anonyme dødspatroljer,  
der mørte Tjallinus.  
Mændene bag blev aldrig pågrebet eller straffet.  
Tjallinus genopfandt en musikelsk genre,  
der inspirerede en masse unge musikere  
og startede en trend, der lever den dag i dag.  
Men hans død startede også en anden tragisk form for trend.  
Mere end 15 narkokolettosangere er blevet kidenarbet og drabt  
siden mor på Tjallinus i 1992.  
En fredag aften i januar 2013 blev de 12 medlemmer  
i gruppen Combo Columbia og flere deres ansatte  
stanset på vejen efter en koncert.  
14 pick-up-trucks med bevægtede mænd beordret  
bæntede deres entourage ud af deres egne biler,  
og henrettede dem derefter med skud i nakken.  
Linene blev senere fundet i en brøn, som politiet blev ført til,  
at det eneste overlevende medlem er bæntet.  
Kartellet som stod bage lov ham god med Filje,  
så han kunne fortælle om det brutale masse mor,  
og på den måde cementerer deres røg som de mest nogetsløse af alle.  
Og sådan går mor og bizar berømmelse hånd i hånd,  
og har gjort de snart mange år i et af verdens smukkeste,  
men også mest voldelige lande.  
Du har lyttet til nationens marit.  
Mit navn er Thomas Lindby,  
men nu skrev der Johan K. Jensen,  
redigering, lyd og musik af Gustav Nyeport,  
produceret Body Body for Alli.  
Du har lyttet til en podcast for Alli.  
Find endnu flere artikler, podcast og video i din Alli-app.